

YTTRANDE

Datum
2024-03-08

Dnr
2022/3419

Stockholms tingsrätt
stockholms.tingsratt.avdelning1@dom.se

STOCKHOLMS TINGSRÄTT
Avdelning 1
INKOM: 2024-03-08
MÅLNR: T 7672-22
AKTBIL: 94

Mål nr T 7672-22; Sylvie [REDACTED] /. staten genom Justitiekanslern

Staten yttrar sig enligt följande.

Angående möjligheterna att få skadestånd

- 1 Käranden har i sitt senaste yttrande klargjort att hon inte gör gällande att Skatteverkets beslut har varit skadeståndsgrundande, varken på den grunden att den rättstillämpning som avspeglas genom beslutet har utgjort fel eller försummelse enligt 3 kap. 2 § skadeståndslagen (1972:207) eller att den har stått i klar strid med unionsrätten. Hon anser inte heller att det är nödvändigt för henne att föra en sådan talan.¹
- 2 Staten för sin del vidhåller dock att en talan om överträdelse av rätten till en rättvis rättegång, som grundar sig på ett påstående om att ersättning för rättegångskostnader har *nekats*, inte kan vinna bifall med mindre än att de möjligheter som finns på det nationella planet för att få sådan ersättning har uttömts. Varken Europakonventionen, eller för den delen regeringsformen respektive unionsrätten, uppställer nämligen krav på att kostnadsersättningen ska utges i viss form eller att den ska ges inom en och samma process.² Det väsentliga är att så sker i de fall där det krävs. Möjligheten för käranden att i detta fall få ersättning för de rättegångskostnader som har uppstått till följd av Skatteverkets unions- och/eller konventionsstridiga rättstillämpning innebär alltså att kärandens överträdelsepåstående brister i det centrala avseendet att det inte stämmer att hon saknar en rätt till ersättning. Under sådana förhållanden går det inte att konstatera att staten har överträtt hennes rätt till rättvis rättegång på det sätt som görs gällande.
- 3 Det sagda är av helt avgörande betydelse i detta mål. Som tidigare har påpekats torde det nämligen finnas mycket goda möjligheter för käranden att få skadestånd med hänsyn till att Skatteverkets beslut, i ljuset av de klargöranden som finns från EU-domstolen, har befunnits strida mot rätten till fri rörlighet enligt artikel 21 i EUF-fördraget.³
- 4 Om käranden anser att rekvisitet ”klar överträdelse” utgör ett problem för att begära sådant skadestånd, finns det inte några hinder för henne att

¹ Kärandens yttrande (aktbilaga 88) p. 3.2.

² Se *Černius och Rinkevičius mot Litauen* samt statens yttrande (aktbilaga 72) p. 10.

³ Jfr statens yttrande (aktbilaga 72) p. 12.

i stället grunda sitt anspråk på en överträdelse av rätten till privatliv enligt artikel 8 i Europakonventionen. Vid prövningen av ett sådant anspråk enligt 3 kap. 2 § skadeståndslagen uppställs inget krav på att Skatteverkets rättstillämpning ska ha varit uppenbart felaktig. Det räcker alltså med att en konventionsöverträdelse konstateras för att det ska vara fråga om ett ”fel” i paragrafens mening (se t.ex. NJA 2011 s. 411 p. 4).

- 5 Eftersom omständigheterna i Förvaltningsmålet klargör att det har skett en överträdelse av artikel 8,⁴ förstår staten inte på vilken grund käranden menar att hon inte skulle kunna få skadestånd med stöd av 3 kap. 2 § skadeståndslagen. Även 3 kap. 4 § skadeståndslagen skulle för den delen kunna tillämpas⁵, vilket dock inte borde bli nödvändigt eftersom det i förevarande fall är fråga om en ren förmögenhetsskada.

Justering av statens grunder och tingsrättens sammanställning

- 6 Med anledning av det som förs fram i detta yttrande har staten ansett det nödvändigt att göra vissa tillägg och justeringar av sina grunder och utveckling av talan så som de framgår av tingsrättens sammanställning. För tids vinnande har justeringarna förts in direkt i en ny version av sammanställningen, vilken bifogas i en ändringsmarkerad respektive en ren version.

Samlad och slutlig bevisuppgift

- 7 Eftersom staten utgår ifrån att de omständigheter som framgår av det material som respektive part har gett in i målet är ostridigt, även om parterna kan ha olika syn på dess rättsliga relevans, åberopas ingen bevisning från statens sida.

På Justitiekanslerns vägnar

Bilagor:

1. Sammanställning (ren version)
2. Sammanställning (ändringsmarkerad)

---

⁴ Jfr *Henry Kismoun mot Frankrike*, app. no. 32265/10, dom den 5 december 2014 och Guide on Article 8 of the European Convention on Human Rights, uppdaterad den 31 augusti 2023, p. 290.

⁵ Jfr prop. 2017/18:7 s. 62 f.